कृतवर्म्मा तु हार्दिक्यो धर्म्मपुत्त्रं युधिष्ठिरं । वारयामास संक्रुद्धो वेलेवोद्धूतमर्णवं ।
युधिष्ठिरस्तु हार्दिक्यं विद्ध्वा पञ्चभिराशुगैः । पुनर्व्विव्याध विंशत्या तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।
कृतवर्म्मा तु संक्रुद्धो धर्म्मराजस्य मारिष । धनुश्चिच्छेद भल्लेन तञ्च विव्याध सप्तभिः । ७२८०
अथान्यद्धनुरादाय धर्म्मपुत्त्रो महारथः । हार्दिक्यं दशभिर्व्वाणैर्व्वाक्षोरुरसि चार्पयत् ।
माधवस्तु रणे विद्धो धर्म्मपुत्त्रेण मारिष । प्राकम्पत च रोषेण सप्तभिश्चार्द्दयच्छरैः ।
तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा हस्तावापं निकृत्य तु । प्राहिणोन्निशितान् भल्लान् पञ्च राजञ्छिलाशितान् ।
तस्य तत्कवचं भित्त्वा हेमपृष्ठं महाधनं । प्राविशन् धरणीमुग्रा वल्मीकमिव पन्नगाः ।
अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण सोऽन्यदादाय कार्म्मुकं । विव्याध पाण्डवं षष्ट्या पुनश्च दशभिः शरैः । ७२८५
तस्य शक्तिममेयात्मा चिक्षेप भुजगोपमां । पाण्डवेन तदा छिन्ना रथे न्यस्य महद्धनुः ।
सा हेमचित्रा महती पाण्डवेनानुप्रेषिता । निर्भिद्य दक्षिणं बाहुं प्राविशद्धरणीतलं ।
एतस्मिन्नेव काले तु गृह्य पार्थो महद्धनुः । हार्दिक्यं छादयामास शरैः सन्नतपर्व्वभिः ।
ततस्तु तत्र वै शूरो वृष्णीनां प्रवरो रथी । व्यश्वसूतरथञ्चक्रे निमेषार्द्धाद्युधिष्ठिरं ।
ततस्तु पाण्डवो ज्येष्ठः खड्गचर्म्म समाददे । तदप्यस्य शितैर्भल्लैर्व्यधमन्माधवो रणे । ७२९०
तोमरन्तु ततो गृह्य स्वर्णदण्डं दुरासदं । अप्रैषीत् समरे तूर्णं हार्दिक्यस्य महात्मनः ।
तमापतन्तं सहसा युधिष्ठिरभुजच्युतं । द्विधा चिच्छेद हार्दिक्यः कृतहस्तः स्मयन्निव ।
ततः शरशतेनाजौ धर्म्मपुत्त्रमवाकिरत् । कवचञ्च रणे क्रुद्धो बाणजालैरवाकिरत् ।
हार्दिक्यशरसञ्छन्नं जाम्बूनदविभूषितं । व्यशीर्य्यत रणे राजंस्ताराजालमिवाम्बरात् ।
स छिन्नवर्म्मा विरथः कृतवर्म्मशरार्द्दितः । अपयातो रणात्तूर्णं धर्म्मपुत्त्रो युधिष्ठिरः । ७२९५
कृतवर्म्मा तु निर्जित्य धर्म्मपुत्त्रं युधिष्ठिरं । पुनर्द्रोणस्य जुगुपे चक्रमेव महारथः ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि युधिष्ठिरापयाने पञ्चषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ भूरिस्तु समरे राजन् शैनेयं रथिनां वरं । आपतन्तमवासेधत् प्रवणादिव कुञ्जरं ।
अथैनं सात्यकिः क्रुद्धः पञ्चभिर्निशितैः शरैः । विव्याध हृदये तस्य प्रास्रवत्तस्य शोणितं ।
तथैव कौरवो युद्धे शैनेयं युद्धदुर्म्मदं । दशभिर्व्विशिखैस्तूर्णमविध्यत भुजान्तरे ।
तावन्योऽन्यं महाराज ततक्षाते परस्परं । क्रोधसंरक्तनयनौ दृढे विस्फार्य्य कार्म्मुके । ७३००
तयोरासीन्महाराज शरवृष्टिः सुदारुणा । क्रुद्धयोः सायकमुचोर्य्यमान्तकनिकाशयोः ।
तावन्योऽन्यं महाराज प्रच्छाद्य समरे स्थितौ । मुहूर्त्तञ्चैव तद्युद्धं समरूपमिवाभवत् ।
ततः क्रुद्धो महाराज शैनेयः प्रहसन्निव । धनुश्चिच्छेद समरे कौरवस्य महात्मनः ।
अथैनं छिन्नधन्वानं नवभिर्निशितैः शरैः । विव्याध हृदये तूर्णं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।
सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुतापनः । धनुरन्यत् समादाय सात्त्वतं प्रत्यविध्यत । ७३०५
स विद्ध्वा सात्त्वतं बाणैस्त्रिभिरेव विशाम्पते । धनुश्चिच्छेद भल्लेन सुतीक्ष्णेन हसन्निव ।